

DA VEDERE

LA CHIMERA

De Toscaanse scenariste en cineaste Alice Rohrwacher (°1981) gooide hoge ogen met haar langspeelfilmdebuut *Corpos Celeste* (2011), *Le meraviglie* (2014), bekroond in Cannes met de Grand Prix en met *Lazzaro felice* (2018) eveneens bekroond in Cannes met de prijs voor het beste scenario.

Met haar vierde film *La chimera/De hersenschim*, was in competitie op de 76^e editie van het Filmfestival van Cannes en het Filmfestival van Rome, presenteert ze een verhaal over obsessies, passies en visioenen. Maar vooral is het een realistisch verhaal, balancerend tussen het heden en verleden, over een verbrijzelde droom.

Anno 1980. Arthur (Josh O'Connor, tweevoudig Emmy-winnaar voor zijn vertolking van de jonge prins Charles in *The Crown*) is een Britse fervente archeoloog. Hij keert terug naar een kleine stad aan de Tyrrheense Zee waar hij een ellendige bende *tombaroli*/grafrovers, ontmoet. Het zijn dieven van Etruskische archeologische vondsten uit oneraardse graftombes die ze vervolgens op de zwarte kunstmarkt doorverkopen aan particuliere verzamelaars. Arthur heeft een gave die hij ten dienste stelt van de bende : hij voelt leegte van de aarde waarin overblijfselen van een vervlogen wereld te vinden zijn. Dezelfde leegte die de herinnering aan

zijn verloren liefde Beniamina (Yile Vianello), een van de dochters van Flora (gespeeld door Isabella Rossellini), in hem achterliet. In een avontuurlijke reis tussen de levenden en de doden, tussen bossen en steden, tussen feesten en eenzaamheid ontvouwen zich de met elkaar verweven lotsbestemmingen van deze personages.

Laat u betoveren door *La chimera* een origineel, poëtisch, diepzinnig meesterwerkje, geïnspireerd op het dagboek van archeoloog Sergio Paglieri. De hersenschim van de titel verwijst naar elk personage die een utopie nastreeft. Flora die haar dochter die ze niet meer heeft achtervolgt, de grafrovers in een materialistische zoektocht naar het oninneembare graf en Arthur die treurt om zijn verloren liefde. Een innerlijke reis, een voortdurende ontdekking van geheimen die lange tijd begraven zijn gebleven, misschien zelfs in onszelf, in een voortdurende reflectie op tijd en op de relatie van mensen met hun verleden.

Linda Crivits